

stępuje prawdopodobnie tylko w południowej Europie i wszystkie doniesienia o złowieniu go w Europie Środkowej należy odnieść do *L. lewisii*), *L. minimus* (KUTSCH.) – znany tylko z kilku stanowisk kserotermicznych w Dolinie Nidy, na Wyżynie Małopolskiej, Wyżynie Lubelskiej i Roztoczu, ostatnio złowiony w granicach Lublina i *L. medvedevi* SHAPIRO, 1956 – również kserotermofilny gatunek podawany tylko z kilku stanowisk w południowej Polsce, a liczna jego populacja utrzymywała się przez wiele lat w Ogrodzie Botanicznym Uniwersytetu Wrocławskiego. Wszystkie gatunki z grupy „*L. pratensis*” są bardzo do siebie podobne i trudne do oznaczenia. Bardzo dobry klucz do ich oznaczania, z licznymi ilustracjami, znajduje się we wspomnianej powyżej rewizji tej grupy.

Pragnę podziękować Markowi WANATOWI za przekazany mi materiał wykorzystany w tej notatce.

Lech BOROWIEC, Inst. Zool. U.Wr., Wrocław

409. *Riolus subviolaceus* (Ph. MÜLLER, 1817) (Coleoptera: Elmidae) w Pieninach

Riolus subviolaceus (Ph. MÜLLER, 1817) (Coleoptera: Elmidae) in the Pieniny Mts.

KEY WORDS: *Elmidae*, *Riolus subviolaceus*, new record, Pieniny Mts., S Poland.

Z rodzaju *Riolus* MULSANT et REY, 1872 obejmującego w zachodniej Palearktyce 4 gatunki, z terenu Polski wykazano dotychczas *R. subviolaceus* (Ph. MÜLLER) i *R. cupreus* (Ph. MÜLLER). *Riolus subviolaceus* zaliczany jest do grupy owadów stenotopowych. Występuje wyłącznie w strumieniach i potokach górskich oraz ciekach wodnych o dużej zawartości wapnia na terenach nizinnych i wyżynnych. Większość swojego życia spędza pod różnej wielkości kamieniami oraz fragmentami drzew, zanurzonymi w wodzie. Rójkę obserwowano w okresie wiosennym. Kopulacja odbywa się pod spoczywającymi na dnie potoków kamieniami. Gatunek ten jest mikrofagiem. Odżywia się glonami. Czasami bywa poławiany na roślinności wodnej. Oddycha tlenem atmosferycznym, rozpuszczonym w wodzie. Umożliwia mu to specyficzny sposób oddychania, zwany plastronowym. Owad ten jest bardzo wrażliwy na różnego rodzaju zanieczyszczenia zmieniające napięcie powierzchniowe wody. Z obszaru Polski był dotychczas podawany jedynie z kilku stanowisk z południowych krain.

Omawiany gatunek owada znaleziono w środowisku odpowiadającym powyższemu opisowi.

– Pieniny: Pieniński Park Narodowy, Głębokki Potok (UTM: DV57), około 150 m od zbiornika retencyjnego w miejscowości Sromowce Wyżne, 29 VII 1998, 2 exx. (♀ ♀), leg. R. ROSSA.

Gatunek nowy dla fauny Pienin.

Zebrane okazy znajdują się w zbiorze autora.

Robert ROSSA, Kat. Entomol. Leśnej AR, Kraków